[א] קמ"ל דבהא מודה: להקטיר לבונתה למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת: אמר ר"ל אומר היה ר' יוסי אין מתיר מפגל את המתיר וכן אתה אומר [ג] בשני בזיכי לבונה של לחם הפנים שאין מתיר מפגל את המתיר מאי וכן אתה אומר מהו דתימא טעמא דרבי יוסי בלבונה משום דלאו מינה דמנחה היא אבל בשני בזיכי לבונה דמינה דהדדי נינהו אימא מפגלי אהדדי קמ"ל ומי מצית אמרת טעמא דר' יוסי בלבונה לאו משום דלאו מינה דמנחה היא והא קתני סיפא אמרו לו מה [ג] שינתה מן הזבח אמר להן הזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד [ד] ולבונה אינה מן המנחה מאי אינה מן המנחה אינה בעיכוב מנחה דלאו כי היכי דמעכב להו קומץ לשירים דכמה דלאו [א]מתקטר קומץ לא מיתאכלי שירים ה"נ מעכב לה ללבונה אלא אי בעי האי מקטר ברישא ואי בעי האי מקטר ברישא ורבנן כי אמרינן אין מתיר מפגל את המתיר [ה] [א](גבי שחט אחד מן הכבשים לאכול מחבירו למחר דאמרת שניהם כשרים) [ו] ה"מ היכא דלא איקבעו בחד מנא אבל היכא דאיקבעו בחד מנא כחד דמי א"ר ינאי ליקוט [ב]לבונה בזר פסול מ"ט א"ר ירמיה משום הולכה נגעו בה [ז] קסבר [ג]הולכה שלא ברגל שמה הולכה [ח] והולכה בזר פסולה אמר רב מרי אף אנן נמי תנינא זה [ג]הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר בשלמא [ט] קומץ היינו שוחט מוליך נמי היינו מוליך מקטיר היינו זורק אלא נותן בכלי מאי קא עביד אילימא משום דדמי לקבלה מי דמי התם ממילא הכא קא שקיל ורמי אלא משום דכיון דלא סגיא ליה דלא עבד לה עבודה חשובה היא על כרחיך משוי לה כקבלה ה"נ כיון דלא סגיא לה דלא עבד לה עבודה חשובה היא על כרחיך משוי לה כי הולכה לא לעולם דדמי לקבלה ודקא קשיא לך התם ממילא הכא קא שקיל ורמי מכדי תרוייהו קדושת כלי הוא מה לי ממילא מה לי קא שקיל ורמי: **מתני'** שחט שני כבשים לאכול אחת מן החלות למחר הקטיר שני בזיכין לאכול אחד מן הסדרים [י] למחר רבי יוסי אומר אותו החלה ואותו הסדר שחישב עליו פיגול וחייבין עליו כרת והשני פסול ואין בו כרת וחכמים אומרים [ג]זה וזה פיגול וחייבין עליו כרת: **גמ'** אמר רב הונא אומר היה רבי יוסי פיגל בירך של ימין לא נתפגל הירך של שמאל מאי טעמא [ד]איבעית אימא סברא ואיבעית אימא קרא איבעית אימא סברא לא עדיפא מחשבה ממעשה הטומאה אילו איטמי חד אבר מי איטמי ליה כוליה ואיבעית אימא קרא [ו]והנפש האוכלת ממנו עונה תשא ממנו ולא מחבירו איתיביה רב נחמן לרב הונא [ה](וחכמים אומרים) לעולם אין בו כרת עד שיפגל בשתיהן בכזית בשתיהן אין באחת מהן לא מני אילימא רבנן אפילו באחת מהן נמי אלא פשיטא רבי יוסי [א] אי אמרת בשלמא חד גופא הוא מש"ה מצטרף

אלא

קמ"ל דבהא מודה. דטעמא לאו משום הכי הוא אלא משום דמפרש לקמן אין מתיר מפגל [יב] מתיר: **אומר היה ר' יוסי.** כלומר ה"ט דר' יוסי: **אין מתיר מפגל את המתיר.** אין עבודת מתיר זה כגון קומץ מועלת לפגל [יג] מתיר האחר הלבונה במחשבה שהוא מחשב על הלבונה בעבודת הקומץ: **וכן אתה אומר בבזיכי לבונה.** שאם הקטיר האחד מבזיכי לחם הפנים ע"מ להקטיר האחר למחר אינה מחשבה לפגל: **מאי וכן.** פשיטא דכל היכא דאיכא שני מתירין פליג ר' יוסי: **לאו מינה דמנחה היא.** דזו סולת וזו לבונה: **אינה בעיכוב מנחה.** כלומר לעולם טעמא משום דאין מתיר מפגל את המתיר וה"ק להו הזבח כולו אחד והדם הוא [יד] מתיר את האימורים הלכך כי חישב על האימורים חוץ לזמנו בשעת עבודת דם לאו שני מתירין נינהו אבל לבונה אינה מעכבת מנחה אינה בכלל עכוב שירים [ו]ואין הקומץ מעכב הלבונה מהקטיר כי היכי דמעכב שיריים הילכך הויא לבונה מתיר בפני עצמו[ז] ואמר אין מתיר מפגל את המתיר: **היכא דלא איקבעו בחד מנא.** כגון גבי כבשי עצרת דמודו רבנן בסיפא דמתני'[ח] שחט אחד מן הכבשים לאכול מחבירו למחר שניהם כשרים דשניהם מתירין את הלחם [טו] התם ודאי אמר אין מתיר מפגל את המתיר: **ליקוט לבונה.** דלאחר הקטרת הקומץ היה מלקט הלבונה מעל הסלת ומקטירו: **משום הולכה נגעו בה.** שזה[ט] שליקטה ונתנה לכהן מיעט בהילוך הכהן והולכה אחת מן העבודו' דגמרי' מזבחים דכתיב בהו הולכה [טז] דכתיב[י] והקריבו בני אהרן ואע"ג דאמר מר (זבחים דף ד.) זו קבלת הדם אפ"ה לשון הולכה הוא כדאמרינן בסוף הכל חייבין בראייה (חגיגה יא.): **שלא ברגל.** כגון זר[כ] שלא זז ממקומו אלא ליקט והושיטה לכהן: **תנינא.** דליקוט לבונה עבודה היא: **זה הכלל.** בפ"ק (יג.) וקחשיב[ל] להנך ד' עבודות חשובות. קומץ דמי לשוחט דזה נוטל ומפריש חלק [יז] לגבוה מחלק כהנים וכן זה: **התם ממילא.** נופל הדם במזרק הכא שקיל קומץ ורמי בכלי: [יח] ה"ג. בליקוט לבונה: **קדושת כלי הוא.** [יט] [מ]דמקדש מקבל דם בכלי והנותן בכלי מקדש ה"נ קומץ בכלי ובדבר זה דומין אבל ליקוט לבונה לא דמי לחדא מהנך לאו עבודה היא: **מתני' שני כבשים.** כבשי עצרת דכתיב ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים (ויקרא כג) ואותם כבשים מתירין ומקדשין לשתי הלחם ואע"ג דז' כבשים ופר ואילים שנים ושעיר עזים כתיבי התם [כ] מפרש בפרק התכלת (לקמן מו.) שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת שני כבשים שלמים הואיל והוזקקו עמו בתנופה: **אותו החלה או אותו הסדר כו'.** וטעמא דרבי יוסי מפרש בגמ': **גמ'** ימין ושמאל לאו דוקא: **לא נתפגל ירך שמאל.** והאוכלה אין חייב כרת: **אילו איטמי חד אבר.** לאחר שהופרש מן הבשר: **לעולם אין בו כרת.** בלחם האחר שלא חישב עליו: **עד שיפגל** [כא] **בשתיהן** [נ]**החלות בכזית.** כלומר אפילו לא פיגל אלא בכזית בין שתיהן הוי כולהו פיגול: **באחת מהן לא.** נתפגלה חבירתה: **אפילו באחת מהן נמי.** דהא אמר במתני' זה וזה פיגול: **אי אמרת בשלמא.** גבי ירכות [כב] דמזבח אחד אתו חד גופא נינהו ואי פיגל בזו נתפגלה זו משום הכי מצטרפות חלות חצי זית מזו וחצי זית מזו כי ערבינהו דחישב על מנת לאכול כזית לאחר בין שתיהן דמהני להו מה שעירבו זה [א] במחשבתו כאילו באו שתיהן מגוף אחד דאמרינן לקמן (דף יד:) דעירב מחשבתו מהני לצרפן וגבי חלות [כג] ה"ע דבאחת מהן לא נתפגלה חבירתה משום דלאו מחד גופא אתו ובמחשבתו נמי לא עירבן:

אלא

משום הולכה נגעו בה קסבר הולכה שלא ברגל כו'. בסוף פ"ק דזבחים (דף יג:) שמעתי שטילא אזבע מפגלת וחד טעמא הוא דמסיק עלה אף אנן נמי תנינא כי הכא ואפ"ה לא קאמר עלה קסבר הולכה שלא ברגל [כד] הוא: **לאכול** אחד מן הסדרים. הוא הדין חלה אחת מן הסדרים שאותו הסדר פיגול [כה] מדבעי רבי יוחנן בגמ' בלחמי תודה מהו במנחת מאפה תנור מהו משמע דמיבעיא ליה משום דהוו שני מינים אבל אותו מין פשיטא דנתפגל והא דקאמרינן בגמרא אילו איטמא חד אבר מי איטמא כוליה אע"ג דשייך האי טעמא בחלה אחת שאם נטמאה אחת לא נטמא כל הסדר מ"מ לענין פיגול נתפגל הואיל והוקבעו בסדר אחד ומשיב כחד לענין פיגול טפי מפיגל בירך של ימין דלא נתפגל ירך שמאל ושמא גם לענין טומאה אם נטמאה אחת נטמא כל הסדר והא דנקט הכא ובסיפא אחד מן הסדרים ולא נקט חלה אחת מאחד מן הסדרים [ס] משום רבותא דר"י ובסיפא משום רבותא דחכמים דאע"פ שחישב על כל הסדר אפ"ה אותו סדר דוקא פיגול וטמא והשני אינו פיגול וטהור: **אי** אמרת בשלמא חד גופא. נראה דהשתא נמי ס"ל דהא דמצטרפין כי ערבינהו היינו מטעם דדרשינן לקמן (דף יד:) הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין ומש"ה פריך אי אמרת בשלמא דשתי ירכות חשיבי חד גופא דאם פיגל בזו נתפגלה זו מש"ה מצטרף [כו] [ע] כמו כשמערב דהכתוב עשאן גוף אחד אלא אי אמרת דשתי ירכות נמי חשיבי תרי גופי מה מועיל מה שעשאן הכתוב גוף אחד לאפשר [פ] נמי לגמרי דקסבר רב הונא אם חישב בשתי הירכות בכזית לא הוי פיגול [צ] אם איתא דחשיבא לאחר שהוכללו זו מזו וצ"ע ובקונטרס פירש בע"א:

פיגל

עין משפט נר מצוה

ג א מיי' פי"ח מהלכות פסוה"מ הלכה ז:
ד ב מיי' פי"ח מהלכות פסוה"מ הלכה ח:
ה ג מיי' פי"ז מהלכות פסוה"מ הלכה י יא:

◆

שיטה מקובצת

א] קמ"ל דבהא מודה ר"י וטעמיה לאו משום דאין מפגלין בחצי מתיר אלא משום דאין מתיר מפגל מתיר אבל קומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר אין זה מתיר [אחר] אלא במתיר עצמו שהוא עובד מחשב לעשותו משמע לפי המסקנא דהכא דס"ל שפיר לר"י דמפגלין בחצי מתיר ותימה דאמרינן לקמן בפירקין פיגל בקומץ ולא בלבונה ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר אלמא פליגי במפגלין בחצי מתיר והכא מסקינן דלכ"ע מפגלין בחצי מתיר נ"ל א) דהכא מיירי במחשב בקמיצה לעשות הלבונה שהיא חצי מתיר אבל לקמן מיירי דמחשב בשעת הקטרת הקומץ ולא חישב בשעת הקטרת הלבונה והיינו מחשב בעסק חצי מתיר ובהא פליגי אבל הכא מיירי במחשב בעסק מתיר שלם כגון מחשב בשעה שהוא עוסק בקמיצה ואין שם קמיצה אחרת שאין הלבונה נקמצת: ג] בשני בזיכי לבונה פ"ה. דבשעה שהקטיר הבזך של לבונה חישב על חבירו חוץ לזמנו ולא נהירא דלקמן פליגא בהא דאיכא למ"ד הקטרה (נמחק ונ"ל שכך צ"ל) [מפגלת] הקטרה ואפי' לר"י דאמר אין מתיר מפגל מתיר שאני התם דפשטא מחשבה בכולה מנחה. תר"ח: ובתוס' אחרות כתוב ולא נהירא דהא פשיטא לקמן דאין הקטרה מפגלת הקטרה ופי' ה"ר שמשון שחישב בשעת סילוק בזך זה להקטיר בזך חבירו למחר וכשסילק הבזך השני חישב להקטירו הוא נמי למחר דהוי עסק מתיר שלם ובשני הסילוקים היה מחשבה ומ"מ אינו פיגול לר' יוסי דאמר אין מתיר מפגל מתיר: ובתוס' אחרות כתוב כגון שבשעת סילוק הבזך האחד חישב ולא הוי חצי מתיר דמיירי בשעת סילוק הבזך חישב להקטיר חבירו חוץ לזמנו ובשעת סילוק השני חישב להקטיר הראשון חוץ לזמנו ולא הוי חצי מתיר כיון דפיגל בכל המתירין ע"כ: ג] מה שנא זו מן וכו' שינתה מחק: ד] ולבונה אינה מן המנחה. אלמא במינה דהדדי תליא מילתא ומשני אינה בעיכוב מנחה כו'. ואלאו רישא דמילתא קאי כמו שהולך ומפרש דאי בעי כו'. דלאו כי היכי דמעכב כו' מן הדין היה [לו] לומר נמי כי היכי דמעכב בו] דם אימורים מעכבין הבשר נהי דאם הוקטרו אימוריו כשר מיהו אי אתנהו מעכבי (נמחק ונ"ל שצ"ל) דכן] היה לו לומר שהרי היה מפרש מתניתין דקתני דמו בשרו ואימוריו אחד והיא היא] כלומר כמו קומץ מפגל שירים משום דמעכב להו ה"נ דמו מפגל אימוריו משום דמעכב להו אבל הקטרת הקומץ לא [מצין] מעכב ללבונה ולא חצי מפגל ליה. תר"ח: ה] מן הזבח גבי עד היכא כשרים מחק: ו] היכא דלא איקבע בחד מנא פ"ה כבשי עצרת ועוד פי' לקמן במתני' ואע"ג דשבעה כבשים ופר ואילים כתיבי התם מפרש בפ' התכלת שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת שני כבשי שלמים ותימה כיון דחשבינן כל חד וחד מהני שני כבשים חצי מתיר א"כ היכי קתני בסיפא מתני' שחט אחד מן הכבשים לאכול פלוגתא היא לקמן במתני' אי מפגלין פיגל כל המתיר וז"ל דשחט אחד מן

מסורת הש"ס

א) רש"ק מ"ג, ב) [זבחים יד:], ג) [לעיל יב.], ד) [ברכות ד: וש"נ], ה) רש"ק מ"ג, ו) דלאו סי' מלהקטיר סי' לשיריים הלכך סי'. ל"ק, ז) עלמו הס"ד אח"כ מה"ד כי אמר אין מתיר מפגל את המתיר אלא היכא דלא כו' וכל"ל, ח) [לקמן טז:], ט) שזר. ל"ק, י) [ויקרא א], כ) זה. ל"ק, ל) קחשיב. ל"ק, מ) דמקבל מקדש הדם בכלי והנותן מקדש הקומץ בכלי ובדבר זה כו'. ל"ק, נ) החלות הס"ד אח"כ ד"ה בכזית כו' פיגול הס"ד, ס) הכא משום. ל"ק, ע) נ"ל נמי, פ) נמי דקסבר. ל"ק, צ) נ"ל אם איתא דחשיבי תרי גופי לאחר כו'. ל"ק.

◆

תורה אור השלם

ו. וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא: ויקרא ז יח

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אי אמרת וכו' זה בזה במחשבתו:

◆

מוסף רש"י

ליקוט לבונה. ואת כל הלבונה, גבי הקטרה כתיב דמקטר קומץ ולבונה כי הדדי. (סוטה יד: ועי' ברש"ש כאן). זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר. כל' עבודות הללו מפגלין במנחה דגמרינן מזבחים בהקישא כדאמר בריש פירקין (דף ב:) דאיתקש מנחה לחטאת, ומתחילה היקישא גמרינן מחטאת דפוסלת במנחה, ומינה מה זבח נפגל בד' עבודות שחיטה וקבלה הולכה וזריקה כדאמרינן בזבחים אף מנחה בד' עבודות, קמיצה כנגד שחיטה ונתינה כלי כנגד קבלה והולכה כנגד הולכה והקטרה כנגד זריקה (לעיל יב.). בשלמא קומץ. מפגל דהיינו כשוחט שמוציא דם שהוא חלק גבוה מן הבשר שהם שיריים אף זה מפריש קומץ מתוך שיריים, וכן שאר כ' עבודות מפגלים מהיקישא דהוקש מנחה לזבח דכתיב זאת התורה ואמר לקמן (דף נח.) כהן היקישא הוא שלמים מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין אלא משום דכיון דלא סגיא ליה דלא עבד. קומץ לכלי לקדשו כתוכו כדאמרינן לעיל (דף יא.) שלא בכלי שרת פסולה ואמרינן טעמא במסכת סוטה בפרק שני (דף יד:) מידי דהוה אדם, דם לאו אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר בעי לקדושיה בכלי ויהבה אחריני, קומץ נמי אע"ג דקדשה מנחה כולה בכלי בעי לקדושי קומץ ויהבא אחריני, הלכך עבודה חשובה היא ומפגלא לעולם דדמי לקבלה. הלכך אתיא בהיקישא דאיתקש מנחה לשלמים, דהא איתרבי קבלה בשלמים לפגל כדאמרינן לעיל ויתנן כלי במנחה כקבלה בדם (זבחים יג.)

◆

שיטה מקובצת (המשך)

אמאי לא קאמר תסתיים דר' ינאי הוא דקאמר לא אפשר להקנות מדקאמר הכא לקוט לבונה בזר פסולה תצ"ג. תר"ח: פ] קומץ. (זבחים דף יג ע"ב): י] לאכול אחד מן הסדרים של לחם הפנים. הה"ה דהוה מצי למימר אחת מן השנים עשר חלות: יא] אי אמרת בשלמא חד גופא פי' בכתמא שאם פיגל

כבשים לאכול ממנו לשחר הוא פיגל והיאך הוא פיגל וחבירו לא פיגול והלא הוא מפגל בעסק חצי מתיר הוא זה מתני' אי מפגלין בחצי מתיר דתנן פיגל בקומץ ולא בלבונה ר"מ אומר פיגול וחייבים עליו כרת וחכמים אומרים עד [illegible]

בירך [זו] נתפגל חבירו וכן בחלות משום הכי כי ערבינהו [לחלות] מתערב וטעמא דר' יוסי במתני' דאמר פיגל בחלה זו לא נתפגל חבירה כדאמרינן בסוף שמעתין דמפיק ליה מקרא אי פלגינהו דמיפלגי אבל ירך דליכא קרא מפגלין לירך שניה בסתם [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones